

FESTIVAL CVEĆA

RUŽE LIPOLISTA

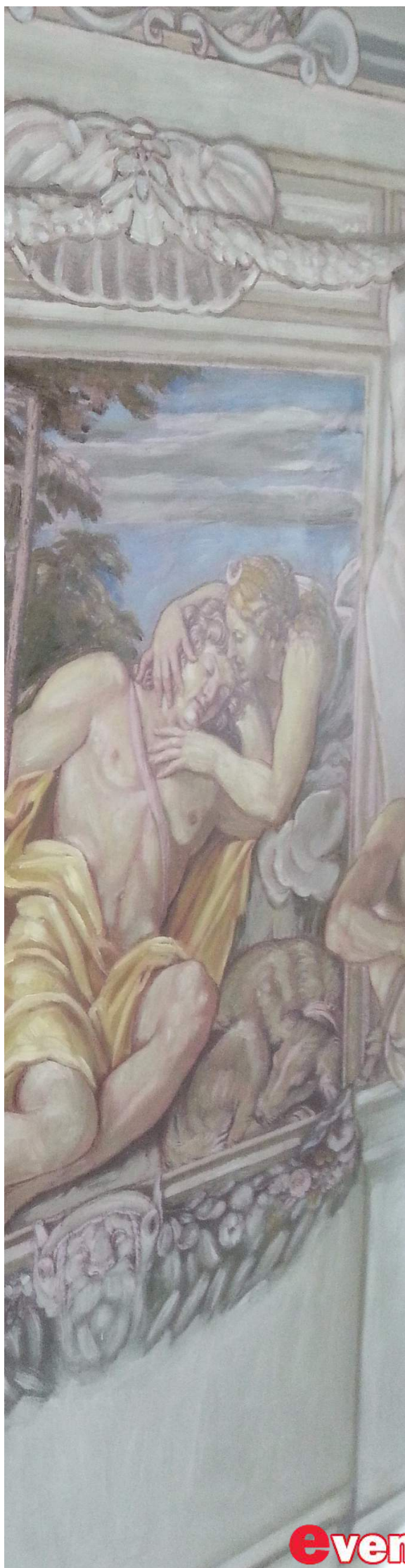
events in Serbia

J U N 2 0 1 6

RUŽE LIPOLISTA

- 1** | Priča o uspehu: Hotel Sloboda, Šabac
- 2** | Etno selo Topalović, Lipolist
- 3** | Turizam su ljudi
- 4** | Reč stručnjaka: Slavka Nedeljković
- 5** | Festival: Ruže Lipolista
- 6** | Najbolji: Rasadnik Marinković
- 7** | Jubilej: Vila Albedo

PRIČA O USPEHU: HOTEL SLOBODA, ŠABAC

U centru Šapca, između pešačke zone i centralnog gradskog trga, nalazi se renovirani hotel „Sloboda“. Hotel je deo prvog srpskog lanca luksuznih hotela (A Hoteli), uz hotele „Izvor“ u Arandjelovcu i „Master“ u Novom Sadu.

I zaista, luksuz je svuda. Nenametljivo se prožima kroz dizajn, od samog ulaska u hotel, pa preko recepcije, raskošnog hola, mermernog stepeništa, soba, wellness centra i svih ostalih sadržaja u hotelu.

U pratnji menadžerke prodaje „A hotela“, prvo smo obišli kafe poslastičarnicu „Vremeplov“ u prizemlju hotela. Sam pogled na slatke đakonije u vitrinama, bio je dovoljna potvrda da je ovo jedno od omiljenih mesta u gradu.

Wellness i spa centar me je ostavio bez daha. Na dva je nivoa, sa svim potrebnim sadržajima. U prizemlju su svlačionice i prostor za masažu, a na spratu sauna, slana soba, parno kupatilo...

Veliki bazen kružnog oblika smešten u centralnom delu prostorije ima pogled na prelepo oslikanu tavanicu, pa se, dok se u njemu opuštate, osećate kao među oblacima.

Hotel raspolaže sa 95 smeštajnih jedinica i u istom trenutku može primiti do 265 gostiju. Sobe su standardne (jednokrevetne i dvokrevetne), superior i executive, a ima i nekoliko apartmana.

Hotel je u maju bio domaćin svetskoj konferenciji malinara. I ne samo ovoj konferenciji. Od ponovnog otvaranja hotela nakon renoviranja, do danas u kongresnom centru hotela održano je više od 140 najrazličitijih dešavanja. Dan pre mog obilaska, u velikoj kongresnoj sali „Kristal“ veselili su se šabački maturanti.

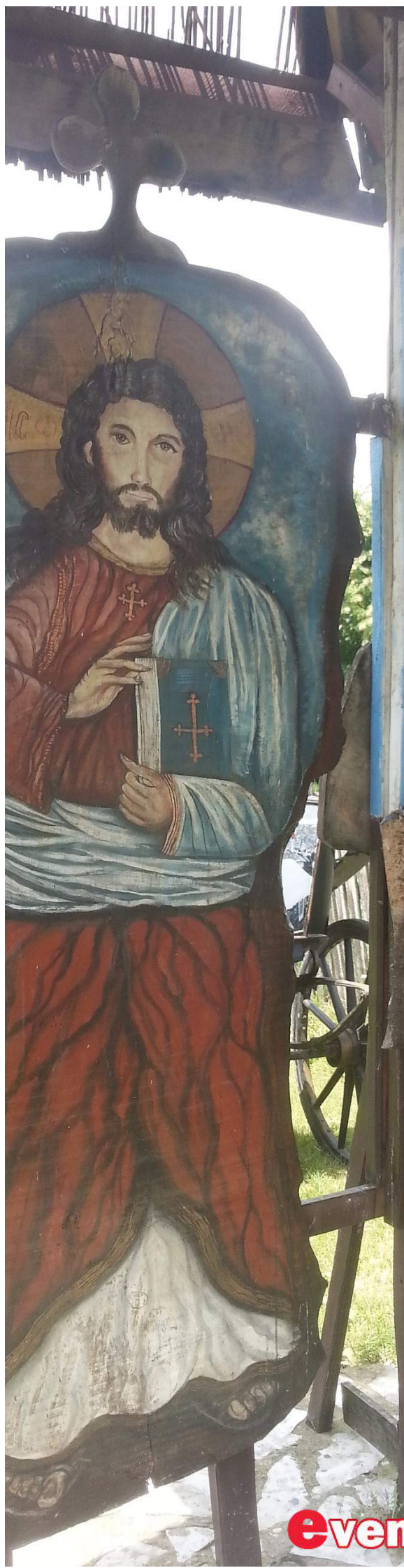
Sala danas izgleda besprekorno.

Spremna je za nove događaje.

Baš kao i hotel za nove goste.

Ukoliko niste bili, od srca preporučujem!

ETNO SELO TOPALović, LIPOLIST

Prezime Topalović nadaleko je proslavilo Lipolist. Rasadnik Topalović, osnovan davne 1955. godine, danas je uzorna porodična firma sa godišnjom proizvodnjom od oko 300.000 sadnica ruža.

U istoj ulici, preko puta rasadnika, nalazi se etno selo Topalović, isto toliko poznato. Ova etno avlija, galerija i prenoćište osmišljeni su po zamisli poznatog slikara Slobodana Topalovića, učenika Milića od Mačve, srpskog Dalija (kako su Milića često nazivali).

Kao da sam vraćena vremeplovom sto godina unazad, šetam kraj oslikanih vajata. Svaki od objekata autentičnog je izgleda, ali u novim, vedrim bojama. Slobodan Topalović udahnuo je život zidovima, krevetima, kolevkama, škrinjama, a stare mačvanske seljačke sobe obogatio krparama, ćilimima, slikama i ikonama.

Svaka soba ima svoju priču. Na jednom od vajata, u prozoru plavog okvira, postavljene su lutke.

Ana Pavlović, turistički vodič na ovom putovanju, koristi priliku da nam upravo ovde ispriča priče o običajima mačvanskog kraja – kako su se devojke udavale u 18. i 19. veku kada su na ovim prostorima počela da se formiraju sela, kako su izgledale prosidbe i veridbe, kakvo je cveće donosio đuvegija u dom buduće supruge...

Puno toga se u običajima izmenilo do današnjih dana, ali se na sreću zadržao taj, da se cvećem iskazuju osećanja.

TURIZAM SU LJUDI

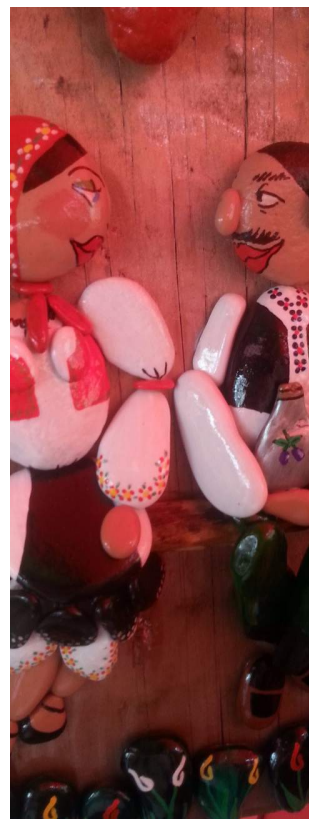

Ako prvi put posećujete Šabac i okolinu, nemojte ići sami. U Šapcu je Ana Pavlović, licencirani turistički vodič specijalizovan za planinu Cer. Pokretač je vodičko-informativne službe i autor prvog Predloga za razvoj održivog turizma na planini Cer. O svojim zaslugama priča skromno, kao da sve to nije ništa. Verujem da je razlog za to i veliki broj njenih ideja i planova za razvoj turizma u ovom kraju, koji tek čekaju da budu realizovani. Kroz svoje ture: jednodnevnu pešačku turu i šetnju kroz legende i mitove, svakodnevno promoviše prirodne i kulturne vrednosti planine Cer. Pored toga, jedna je od retkih, svesna bogatstva nematerijalne kulturne baštine i važnosti negovanja kulture sećanja. U svim svojim pričama uvek nađe mesta za naše slavne pretke, cerske junake i legendarnu pobedu u Cerskoj bici.

Ako kupujete suvenire, neka to budu oni koji pričaju priču. Kao što uvek biva na festivalima, i na „Ružama Lipolista“ bio je veliki broj izlagača, prodavaca suvenira. Preda mnom slika: devojka i mladić u narodnoj nošnji sede zajedno na ljuljašci, gledaju se zaljubljeni, iskreno. Scena poput one iz Zone Zamfirove, u duhu starog, zaboravljenog vremena. Ništa neobično da devojka i mladić nisu od kamena. Pomislih: tako su kameni, a tako živi.

Autorka ovog divnog rada, Dragana Jošić, već nekoliko meseci udahnuje život kamenju. A ljubav je večita inspiracija. Dragana još kaže skromno kako je kamen zahvalan za rad i kako je sve te oblike pronašla u prirodi: srce, čuturu za rakiju, opanak... Ne dozvoljavam joj skromnost. Neko drugi bi u svim tim oblicima video samo kamen.

Ovo je umetnost.

REČ
STRUČNJAKA:
SLAVKA
NEDELJKOVIĆ

Iskoristila sam priliku da na putovanju koje je organizovala Turistička organizacija Šapca, u poseti festivalu „Ruže Lipolista“ razgovaram sa Slavkom Nedeljković, doajenom seoskog turizma Srbije.

Iako sam imala nameru da razgovaramo samo o seoskom turizmu, kada je čula da je blog posvećen organizaciji događaja i manifestacionom turizmu, počela je govoriti o tome:

Kada sam došla u Turistički savez Srbije zatekla sam malu publikaciju u kojoj je bilo 10 priredbi. Sada u kalendaru priredbi koji uređuje Turistička organizacija Srbije ima od 500 do 1000 manifestacija. Sećam se vremena kada smo taj kalendar osmislili, napisala sam uvodnik, klasificirali smo manifestacije... Razvrstali smo ih na one koje neguju izvorno narodno stvaralaštvo, na one koje su pretežno sportskog ili pretežno privrednog karaktera, slavljeničke, kongresne i druge. Manifestacija „Ruže Lipolista“ imaju najdominantniji privredni aspekt, jer su izlagači oni koji se bave uzgojem ruža kao delatnošću i žive od toga.

Kako Vam manifestacije i njihov sadržaj izgledaju danas i u čemu je razlika u odnosu na ono vreme kada ih još uvek nije bilo mnogo i kada su nastajale?

Još odavno se govorilo kako se mora voditi računa o tome da se manifestacije ne organizuju u istom danu, ali to nije bilo moguće. Evo sada će jul. U julu je Kosidba na Rajcu koja se održava uvek prve nedelje po Petrovdanu, a za Petrovdan su vezani i Čobanski dani u Kosjeriću. Ni kada je manifestacija bilo manje, nije bilo moguće obići ih sve, danas je to pogotovo nemoguće, a mislim da i nije potrebno. Manifestacije služe da se u lokalnim zajednicama i turističkim mestima organizuju određeni sadržaji i programi, da se ambijent učini primamljivim za turiste kao i za građanstvo koje u tim mestima živi. Manifestacije treba da se organizuju u svim delovima naše zemlje.

Onda ste, poput mene, pobornik mišljenja da su manifestacije magnet za turiste?

Baš tako. Mogu reći da je seoski turizam, da ne pričam o drugim vrstama turizma, nastao kao potreba manifestacionog turizma. Ljudi su prvo dolazili na seoske vašare i sabore, a domaćini su ih primali u kuću kao goste iz godine u godinu, a onda i počeli da se bave seoskim turizmom..

Koji naš kraj je poseban po tome da je seoski turizam razvijen zahvaljujući manifestacionom?

Sa pravom se može reći da je to Kosjerić, da su Čobanski dani i seoski turizam skoro istovetno, da su jedno drugo usloveli. Kada turisti dođu u Kosjerić domaćini organizuju izlet na Čobanske dane, kada turisti dođu na Čobanske dane domaćini nude svoj smeštaj. To je toliko uslovljeno da jedno drugo dopunjuje i čini kvalitetnijim.

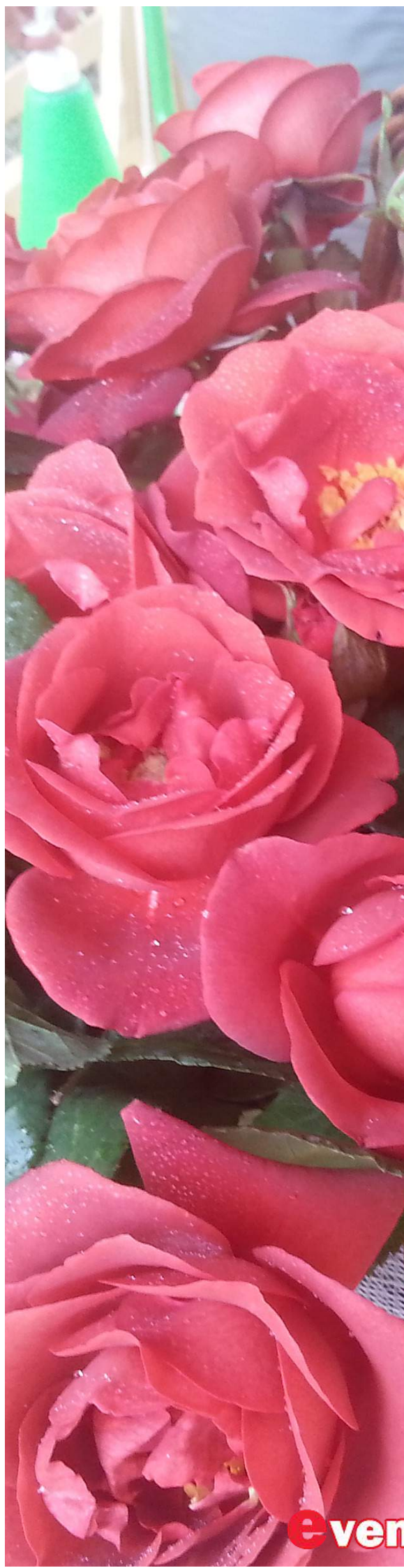
Kakvo je Vaše mišljenje o tvrdnji da manifestacije danas liče jedna na drugu?

Najvažnija odlika manifestacija je da se one svim svojim sadržajima i karakterom zasnivaju na izvornosti. Ukoliko su izvornost i tradicija deo manifestacija one ne mogu ličiti jedna na drugu. Mogu ličiti po tome što sto imaju pozitivnu atmosferu, što se na njima igra i peva, ali ukoliko se dublje sagledaju, upravo su običaji koji su utkani u njih ono što ih čini posebnim i jedinstvenim.

Ja sam upravo i želela da danas razgovaramo i na temu manifestacionog, a ne samo seoskog turizma, jer već duže vreme, nekoliko godina, razmišljam o tome šta manifestacije znače za turističku ponudu Srbije. Mislim da su one čuvari tradicije i običaja našeg naroda, da u tome igraju veliku ulogu i da ih zbog toga treba negovati. Vlada Srbije, odnosno resorno ministarstvo zajedno sa Ministarstvom kulture bi trebalo da naprave projekat o manifestacijama i njihovim sadržajima. Od manifestacija je potrebno napraviti turistički proizvod. Imamo veliki broj manifestacija koje traju decenijama. Festival Ruže Lipolista, održava se već 22 godine. Ne može nešto da traje ako ne vredi, ako narod za to ne pokazuje interesovanje.

To znači da su manifestacije sazrele u proizvod koji treba biti deo naše turističke ponude. To se trenutno ne sagledava na pravi način, a potrebno je što pre napraviti projekat valorizacije tog blaga. Taj proizvod može biti izuzetan, u budućnosti možda i najvažniji motiv dolaska inostranih gostiju u Srbiju.

Danas smo videli velelepan hotel, ali takav, a možda i bolji može se naći, na primer i u Beču. Hotel neće biti motiv dolaska, nije i ne treba da bude. Podrazumeva se da smeštaj bude dobar, da hrana bude dobra. Razlog zbog kojeg će gosti doći u Srbiju treba da bude naš folklor, naše graditeljstvo, naše gostoprimstvo, naši običaji.

FESTIVAL: RUŽE LIPOLISTA

Festival „Ruže Lipolista“ je turistička, kulturna i privredna manifestacija o čijoj vrednosti dovoljno govore godine njenog trajanja. Tokom 22 godine održavanja izašla je iz okvira samog Lipolista i postala prepoznatljiva širom Srbije i regiona. Preporučujem je za posetu svima onima koji neguju prave vrednosti, vole lepotu i umetnost. I naravno cveće.

Lipolist je veliko i bogato selo u Mačvi, udaljeno dvadesetak kilometara od Šapca. Iako je ime dobilo po stablima lipe kojih, kažu meštani, ovde ima preko 1000, proslavile su ga ruže. Više od 20 domaćinstava, na oko 30 hektara zemljišta ovde godišnje odgaji oko milion sadnica ruža. Ruže iz Lipolista plasiraju se, pre svih, na tržišta Rusije i zemalja bivše Jugoslavije, ali i u Italiju, Poljsku i Holandiju. Svake godine, u drugoj polovini juna, Lipolist poseti nekoliko hiljada gostiju. Tada se u dvorištu osnovne škole „Vojvoda Stepa“ održava festival „Ruže Lipolista“. Manifestacija traje tri dana i počinje tradicionalno podelom ruža u centru Šapca. Dan moje posete, 18.jun, bio je poslednji i glavni dan manifestacije. Izlagači su na dvadesetak štandova predstavili svoje najlepše ruže. Boje, oblici i mirisi mamili su posetioce da pored svakog cvetnog aranžmana stanu i da mu se dive. Pored izložbe, ovde se odvijalo i takmičenje učenika srednjih poljoprivrednih škola u aranžiranju ruža.

Žao mi je što se upravo njima nije posvetilo nešto više pažnje. Deset ekipa je vrlo uzbuđeno pravilo aranžmane od cveća po svojim zamislima. Pravila kažu da za samo sat vremena, treba aranžman iz mašte pretvoriti u delo, očistiti ceo radni prostor i onda strpljivo čekati ocenjivanje. Uzbuđenje među takmičarima trajalo je do samog proglašenja pobednika. U okviru festivala održan je i Bazar starih i umetničkih zanata gde su pored unikatnih rukotvorina, posetioci mogli da kupe slatko, džem, liker, sok ili ratluk od ruža.

Posebna nagrada koja se dodeljuje na ovom festivalu jeste priznanje Prsten prijateljstva koje je ove godine pripalo mladoj košarkašici Nataši Kovačević za „sportski i ljudski podvig, hrabrost, humanosti i afirmaciju pravih vrednosti“.

Na festivalu su dodeljene nagrade u nekoliko kategorija:

- najkreativniji aranžman - učenici Poljoprivredne škole „Josif Pančić“ iz Pančeva
- najbolji van asortimana ruža - rasadnik Aloja Zeleni med iz Golubinaca
- najlepši aranžman - Rasadnik „Ivanović“ iz Sinoševića
- najbolji proizvodni aranžman ruža - Rasadnik „Marinković“ iz Lipolista.

NAJBOLJI: RASADNIK MARINKOVIĆ

Porodica Marinković iz Lipolista već tri generacije bavi se uzgajanjem ruža. Jedni su od retkih koji se mogu pohvaliti da su učestvovali na svakom festivalu „Ruže Lipolista“, sve 22 godine.

Ove godine, kao i u nekoliko prethodnih, proglašeni su najboljima. U kraju važe za dobre i vredne ljude, prave domaćine. Njihovo dvorište uvek je otvoreno za prijatelje i goste, učesnike i posetioce festivala.

Poslednjih godina se, u njihovoj avliji, uoči glavnog festivalskog dana organizuje i veče muzike i poezije. Program pod nazivom „Kod Marinkovića od Marinkovića“ postao je deo i zvaničnog programa festivala „Ruže Lipolista“.

U gostoprimstvo Marinkovića imala sam prilike da se uverim i sama. Kao jedna od gošći na ručku, koji je organizovan nakon dodele nagrade najboljima, u dvorištu njihove kuće uživala sam u hrani i predivnoj atmosferi.

Domaćin je organizovao i odlazak do rasadnika. To je tek poseban doživljaj. Vožnja fijakerom kroz selo do ružičnjaka Marinkovića. A tamo, kraljica cveća. U svojoj punoj lepoti i različitosti. Koliko boja, koliko vrsta, koliko mirisa... Više od 100.000 ruža i 100 sorti na površini od dva i po hektara.

Punog srca i ruku punih ruža, napustila sam Lipolist, najmirisnije selo u Srbiji.

Events in Serbia

JUBILEJ: VILA ALBEDO

Trajanje je odraz vrednosti. Ove godine, Vila Albedo u selu Varna, pokraj Šapca, obeležava svoju jubilarnu, desetu godinu rada. Biti pokretač, nikada nije lako. Iza porodice Kovačević, a pre svih gospođe Milojke Mice Kovačević, vlasnice ovog objekta, stoje godine truda i rada. Otvorena kada u šabačkom kraju nije bilo naznaka seoskog turizma, Vila Albedo je danas nezvanično centar za razvoj turizma i kulture.

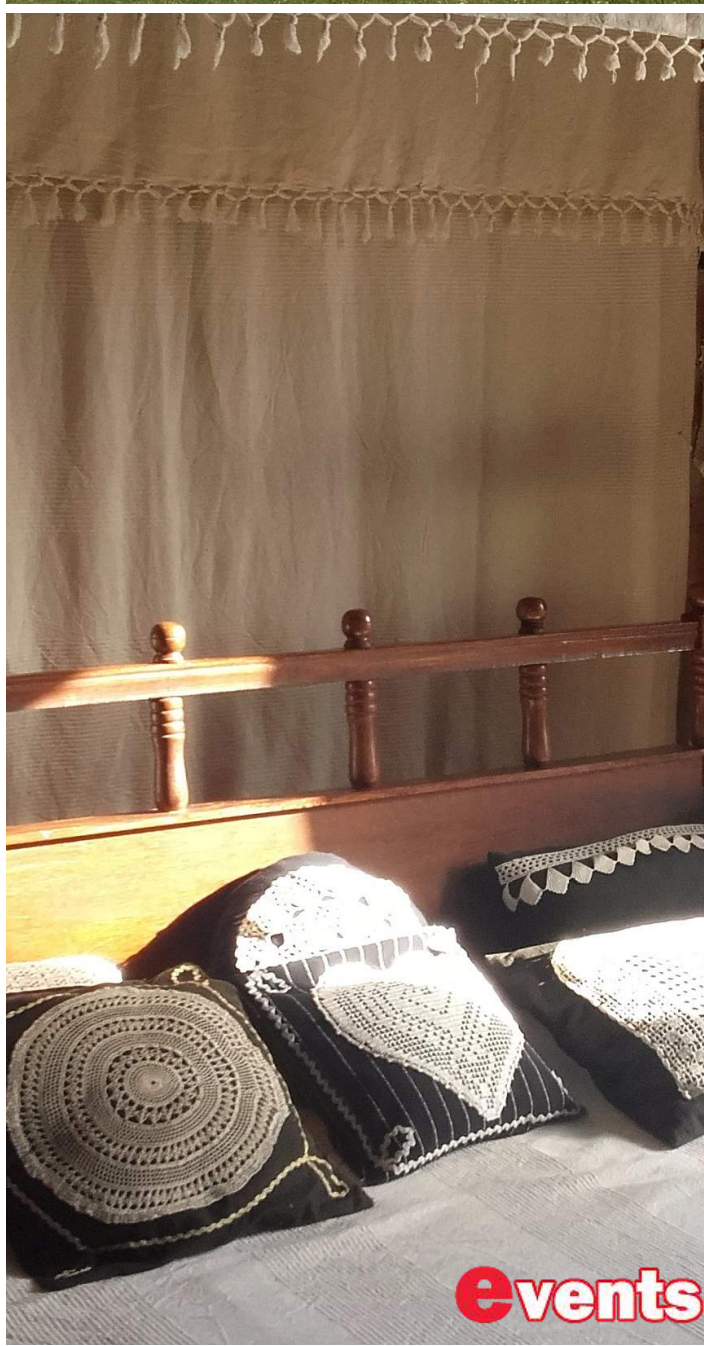
Poseta ovom etno kompleksu ostavljena je za sam kraj, nakon posete festivalu „Ruže Lipolista“. Možda upravo sa tim razlogom što odiše potpunim mirom. Svima nama, koji smo oskrnavljeni boravkom u gradu zbog nedostatka prirode, boravak ovde, posebno je prijao.

Ugošćeni pod drvetom oraha u velikom uređenom dvorištu, posluženi bakinim kolačićima, kafom i sokom od zove, a kasnije i tortom za proslavu jubileja, družili smo se do kasnih popodnevni sati.

Ovo dvorište ugostilo je proteklih godina na hiljade zaljubljenika u seoski turizam – ovde su organizovane likovne kolonije, seminari, manifestacija „Etno dvorište“, izložbe, filmske projekcije, ekskurzije...

Obilazak unutrašnjosti kompleksa dao mi je potpuniju sliku – apartmanske celine i pojedinačne sobe modernog su izgleda, sa nenametljivim sitnicama koje podsećaju na doba Jevrema Obrenovića. Neke od soba odišu posebnom romantikom, pa su i čest izbor mladenaca za boravak na medenom mesecu ili kraći odmor.

Pomislih kako je Vila Albedo pravo mesto za početak novog zajedničkog života, jer upravo reč albedo u prenesenom značenju označava početak, svitanje, svetlost...

events in Serbia
www.eventsinserbia.com

Facebook

Twitter

Google+

LinkedIn